

[Gorrssen.]

ministerens side hertil under forhandlingerne om nærværende lovforslag.

Da jeg ved, at en række medlemmer af modstandsbevægelsen i Danmark har rettet en henvendelse til ministeren om justering også af andre forhold, navnlig med hensyn til det én gang fastsatte beregningsgrundlag for ydelser, vil jeg gerne her sige, at jeg håber, vi kan komme tilbage til dette under udvalgsbehandlingen.

Knud Østergaard: Ligesom sidste år anbefaler vi med glæde.

Per Federspiel: Også jeg kan på mit partis vegne anbefale det fremsatte lovforslag. Jeg tror, de bemærkninger, hr. Gorrssen fremsatte, er værd at overveje. Men jeg vil dog gøre opmærksom på i anledning af den henvendelse, der er kommet fra forskellige modstandsorganisationer, at hædersgaven jo ikke er en ydelse i almindelig forstand, men netop er en hædersgave, som jo også har den særlige stilling, at den nyder skattefrihed. Men i øvrigt er jeg enig i, at der under udvalgsbehandlingen, vel snarere af det forslag, der blev fremsat i går om ændring i grundlaget for erstatningsberegningerne, vil være anledning til at tage disse spørgsmål op.

Jens Peter Jensen (Agerskov): Mit parti, det radikale venstre, kan give sin tilslutning til, at der i anledning af 25 års dagen for befrielsen i 1970 ydes et forhøjet beløb i lighed med, hvad der er sket tidligere, således at hædersgaverne fremtidig er 1.800 kr. til invaliderede og enker. Der er næppe børn under 18 år mere. At der samtidig foretages en tilsvarende forhøjelse af de understøttelser, der ydes i anledning af ulykkestilfælde på søn som følge af krigsbegivenheder i 1. verdenskrig og senere, idet disse understøttelser hidintil er blevet behandlet på linje med de nævnte hædersgaver, kan vi også tiltræde. I øvrigt henvises til socialministerens fremsættelse. Det synes ufatteligt, at det er over 25 år siden, at næsten hele politistyrken førtes bort; mange af dem har lidt og fået varigt men af behandlingen under det grusomme ophold i lejre af forskellig art. At der ydes

en hjælp, kan vi anbefale, og vi giver forslaget vor støtte.

Kurt Brauer: Også socialistisk folkeparti vil anbefale forslaget, og vi gør det med glæde. Da vi i sin tid færdigbehandlede loven om erstatning til besættelsestidens ofre her i salen, var vi flere af ordførerne, som påpegede, at den lov ikke skulle være at betragte som en lukket bog; vi skulle kunne vende tilbage til og ændre i den lov efterhånden, som vi fandt det nødvendigt, og jeg synes, at den socialdemokratiske ordførers bemærkninger her aktualiserer et udvalgsarbejde.

Måske vi under dette udvalgsarbejde kunne beskæftige os med spørgsmålet om administrationen af den kapitaliseringsordning, der findes. Jeg har netop til formiddag haft lejlighed til at tale med et af besættelsestidens ofre, hr. Flemming Rasmussen, som for nogle år tilbage tog et års revalideringskursus og derefter efter ansøgning kapitaliserede sin erstatning med 20 pct. til køb af en nødvendig varevogn; det godkendtes af ulykkesforsikringen. Derefter arbejdede hr. Flemming Rasmussen i 4 år som rejsemontør, så perforeredes hans mavesæk, og han fik af sin læge forbud mod at arbejde. Nu søger hr. Flemming Rasmussen om at få udbetalt erstatning, efter at han er erklæret 50 pct. invalid, men han har fået at vide, at han ikke kommer ind under ordningen om bortfald af kapitaliseringsfradraget. Således får han nu kun udbetalt 30 pct. efter loven om erstatning til besættelsestidens ofre. Han siger selv i dag under den samtale, jeg havde med ham, at han jo i virkeligheden har været godt dum, at han forsøgte at komme til at tjene samfundet igen.

Jeg venter ikke, at ministeren skal svare på det her, men jeg håber, at det er en sag, som vi også kunne tage op; enten det nu fordrer en lovændring, eller det simpelt hen er en administrativ ændring, der behøves, så vil jeg være glad, om vi kunne beskæftige os med denne sag under udvalgsarbejdet.

Socialministeren (Nathalie Lind): Jeg vil takke samtlige ordførere for den velvillige modtagelse af lovforslaget og håbe, at vi kan få en hurtig udvalgsbehandling heraf.